

$\langle J_{12} + \alpha P_0 \rangle$	$\varphi^2 \varphi'^2 - 4\varphi'^2 \varphi'' + \varphi^2 \varphi''^3 =$ $= \lambda \varphi^2 (4\varphi^2 + \alpha^2 \varphi'^2 - \varphi \varphi'^2)^2$	$\langle P_0 + \alpha \tilde{G} \rangle$	$-2\alpha^2 (2\alpha m u \varphi'^2 + 2\varphi'^3 -$ $-2\alpha m \varphi'^3 + \alpha m u^2 \varphi'') =$ $= \frac{\lambda}{m^2} \varphi'^3 (m\alpha\omega + m\alpha\varphi + 1)^2$
$\langle J_{01} + \alpha P_2 \rangle$	$-4(\varphi'^2 + 2\omega\varphi'\varphi'' + \alpha\varphi'') =$ $= \lambda(1 - 4\omega\varphi'^2 - 4\alpha\varphi')^2$	$\langle P_2 + \alpha \tilde{G} \rangle$	$-9\alpha(8\varphi'' + 9\alpha m^2 \varphi'^4) =$ $= \frac{\lambda}{4m^2} (4 - 9\alpha m^2 \varphi'^2)^2$

REFERENCES

1. Лагно В. І. Симетрійний аналіз рівнянь еволюційного типу / В. І. Лагно, С. В. Спічак, В. І. Стогній – К. : Інститут математики НАН України, 2002. – 360 с.
2. Овсянников Л. В. Групповой анализ дифференциальных уравнений / Л. В. Овсянников. – М. : Наука, 1978. – 400 с.
3. Сосинский А. Б. Как написать математическую статью по-английски / А. Б. Сосинский. – М. : Факториал Пресс, 2000. – 112 с.

Тетяна Вітвіс

ХУДОЖНІЙ ПЕРЕКЛАД І МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

Вагомим складником міжкультурної комунікації є переклад, котрий з давніх часів і понині дозволяє уникати мовних бар'єрів у спілкуванні. Художній переклад, який ми визначаємо як процес відтворення змісту і форми іншомовного висловлювання або тексту засобами рідної мови, допомагає глибше зрозуміти культурне, духовне, соціальне життя різних народностей, пізнавати та вивчати інтелектуальні надбання, збагачуючи світогляд.

Саме переклад як середовище вивчення лінгвістичних аспектів міжмовної мовленнєвої діяльності посідає важливе місце з-поміж проблем, які активно досліджує сучасне мовознавство. Сутність цього явища традиційно розглядається крізь призму міжмовної комунікації (Р. Якобсон, К. Долінін, О. Швейцар та інші). Такий підхід видається слушним, адже саме переклад допомагає сприймати рідну культуру в розмаїтті інших культур, долати певні упередження, формувати здатність людини до співпраці, до взаємодії у великому полікультурному світі. Переклад дійсно слугує “містком” діалогу культур, який усякчас відбувається, коли людина шукає рідномовні еквіваленти іншомовного чи навпаки.

Е. Бреус твердить, що сучасна комунікативна теорія ґрунтується на визнанні перекладу, як і самої мови, засобом спілкування, чинником міжмовної і міжкультурної комунікації, в якому на основі цілеспрямованого перекладацького аналізу вихідного тексту створюється вторинний, перекладений аналог, який замінює вихідний текст у новому мовному і культурному середовищі [1, с. 19].

Можемо зазначити, що переклад варто розглядати як вид мовного опосередкування, за якого зміст іноземного тексту, тобто оригіналу, віддзеркалюється в іншій мові шляхом продукування в ній інформаційно та комунікативно зрозумілого, адекватного тексту.

Діалогічність, неабияку комунікативно-культурну роль художнього перекладу відзначив ще Іван Франко: “Переклади чужомовних творів, чи то літературних, чи наукових, для кожного народу являються важливим культурним чинником, даючи можливість широким народним масам знайомитися з творами й працями людського духу, що в інших краях, у різних часах причинялися до ширення просвіти та підіймання загального рівня культури. Добрі переклади важних і впливових творів чужих літератур у кожного культурного народу, починаючи від старинних римлян, належали до підвалин власного письменства” [3, с. 397].

Визнаючи унікальність перекладу, російська вчена Т. Казакова акцентує увагу на тому, що точний переклад з іноземної мови взагалі не можливий, адже різні мови відрізняються як своїм граматичним устроєм, так і кількістю слів, не кажучи вже про розбіжності культур, що впливають на спосіб та результати перекладу [2, с. 6].

Ми вважаємо, що на точність перекладеного іншомовного тексту впливає не лише мовна, а й культурна адекватність, тому потрібно передовсім відтворювати ідею, культурний посил оригіналу. Для того перекладач повинен усебічно розуміти текст із яким працює, а відтак, усвідомлювати його культурні засади.

Оскільки переклад відіграє важливу роль у становленні та розвитку національних мов та літератур, перекладені твори часто сприяють появі оригінальних та нових мовних і літературних форм, виховують широкі кола читачів.

Отже, з упевненістю можна виснувати, що художній переклад – це невід’ємний складник опанування іншої культури, що несе в собі суспільну гармонію, даючи особистості поштовх до

духовного розвитку. Переклад як складник міжкультурної комунікації – каталізатор прогресу та збагачення особистості, інтегрований у парадигму життя інших націй.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бреус Е. В. Основы теории и практики перевода с русского языка на английский / Е. В. Бреус. – М. : Изд-во УРАО, 2001. – 208 с.
2. Казакова Т. А. Практические основы перевода / Т. А. Казакова. – СПб : Лениздат; Изд-во Союз, 2003. – 320 с.
3. Франко І. “Каменярі” Український текст і польський переклад. Дещо про штуку перекладання / Іван Франко // Зібрання тв. : у 50 т. – К. : Дніпро, 1986. – Т. 39. – С. 7–20.

Альбіна Георгієва

ІДІОМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Англійську мову хочуть знати всі, але з чого розпочати і якими методиками користуватися при її вивченні? Методик існує багато. Проте незаперечною може бути думка, що оволодіння мовою буде простішим і результативнішим за наявності інтересу до неї і до самого процесу оволодіння нею. За мету нашого дослідження ми обрали ідіоми, оскільки неможливо вивчати мову окремо від культури народу, який нею говорить. Ідіоми, що є складовою мови, становлять її багатство та насиченість. Вживаючи стійкі вирази (ідіоми) у процесі спілкування, ми навіть не задумуємося над тим, як часто стикаємося з таким явищем у власній мовленнєвій практиці.

Ідіома. (грецьк. *idioma* – особливий, самобутній зворот) – стійкий, неподільний, специфічний для певної мови вислів, який виражає єдине поняття, своєрідний фразеологічний зворот. За будовою ідіома є нерозчленовуваним словосполученням (“дати гарбуза” – відмовити жениху; “витрішки продавати” – не мати змоги купити якийсь товар; “стріляний птах” – людина з досвідом, тощо). Ідіома властива лише одній мові, вона виявляє національний колорит, що втрачається при перекладі іншою мовою (водночас руйнується зміст), широко використовується у художній літературі [1, с. 38]. Так, ідіома “дати гарбуза” сформувала одну із сюжетних ліній “Конотопської відьми” Г. Квітки-Основ’яненка.

Ідіоми становлять складність для тих, хто вивчає іноземну мову і потребують додаткових коментарів. Як лінгвістичне явище ідіоми можуть вивчатися на заняттях з лінгвокраїнознавства, лек-